

Eksempel på en masterprojektrapports argumentation, master i vejledning (12)

Titel: "Vejledningens kvalitet – kan man måle effekten af vejledning?"

Dokumentation:

- 1) Studie af hvordan vejledning defineres i litteratur om vejledning.
- 2) Studie af hvordan kvalitet i vejledning defineres i litteratur om måling af vejlednings effekt.
- 3) Kvantitative analyser af svarmateriale fra spørgeskemaundersøgelse blandt 165 gymnasieelever om deres opfattelse af hvad udbyttet af vejledning er og bør være.
- 4) Opsummering og diskussion af litteraturstudiernes resultater og vurdering af Studievalg Østjyllands vejledningspraksis ud fra samme.
- 5) Forslag til spørgeskema til måling af vejlednings effekt baseret på erfaringer fra egen spørgeskemaundersøgelse.

Konklusion:

“Vejledning er en proces, der foregår som en individuel samtale med den hensigt at understøtte læring og forandring for den enkelte.” I den nuancerede form blev proces til proces på flere planer, samtalens kerne udtryktes som kommunikation om en sag og vejledningens form den individuelle forstået bredt. (..) Det er ved [vejledningens] evne til at 'lære' de unge at blive i stand til at handle i forhold til uddannelses- og erhvervsvalget på en relevant og meningsfuld måde, at vejledningen viser sin kvalitet. (..) I sin rene formulering kan Studievalg Østjylland således leve op til definitionen [af, hvad god vejledning er], og det er klart mit indtryk, at det kan centret også i sin praksis. (..) Inddrager jeg min treenighed – selvindsigt, viden og handling – så får jeg [i spørgeskemaundersøgelsen] stort set positivt udbytte på alle områder (..) Det eneste, der ikke klinger ud til min fordel, er det politisk korrekte udbytte, at der vælges uddannelse som umiddelbar konsekvens af vejledningen. Det, jeg får oven i, er dels et ønske om, at vejledningen udtrykker sig præcist, (..) [o]g at den bekræfter de unge, med en tendens til, at det især er kvinderne, der vil bekræftes. (..) En spørgeskemaundersøgelse kan godt bruges til at fremdrage relevant viden om, hvilket udbytte gymnasielever mener, vejledning bør give. (..) [På den baggrund kan man formulere indikatorer for vejledningens effekt. Det] burde være muligt at tage udgangspunkt i, at læringseffekten viser sig i det nye perspektiv, vejledte har fået på sin situation. (..) [I] stedet for at spørge til, hvad har du gjort, så spørg til, hvad vil du gøre. Det som svareren meddeler som sine kommende handlinger, forestillinger om ting, der skal gøres, undersøges, søges viden om osv. Det er indikatorerne på, at vejledningen har en effekt.” (s. 54-60)

Fagligt fundament og fremgangsmåde (teori og metode):

Litteraturstudier – en 'intentionel, arkæologisk og hermeneutisk læsning'.

Spørgeskemaundersøgelse.

Statistisk analyse.

Eksempel på en masterprojektrapports argumentation, master i vejledning (fortsat)

Eksempler på diskussion og metodekritik:

“Både i litteraturen og i forbindelse med undervisning på masterholdet var der en del diskussion om forskerrollen. McLeod (2005) kommenterer således denne magtfulde position, forskeren indtager ved kvantitative undersøgelser. I et forsøg på at minimere den indflydelse man kunne have som forsker ved selve dataopbejdningen, gik jeg for det første efter at udarbejde skemaet, så det var selvinstruktivt (...) Dernæst forsøgte jeg ved tilstedeværelsen i klassen at opretholde en neutral position. Det var en fejl, kan jeg efterfølgende konstatere. Jeg skulle, når jeg nu havde valgt denne 'magt'-position, have været langt mere instruktiv ved udleveringen af skemaet, have brugt nogle flere kræfter på at forklare, hvordan spørgsmål 5 og 6 skulle besvares, og hvad baggrunden var, for at de var opbygget, som de var.” (s. 27-28)

“Min stikprøve kan, med den udvælgelse, der er sket, og med den måde analysegruppen senere skal vise sig at komme til at se ud, ikke siges at være repræsentativ i stram forstand. Det påvirker naturligvis mine muligheder for at lave de store generaliseringer efterfølgende. Som Hansen og Andersen (2000) dog siger, så er en stikprøve altid repræsentation på en eller anden måde, i forhold til en bestemt population. Spørgsmålet er ikke et enten eller, men derimod et spørgsmål om, hvor sikkert man kan udtale sig. Sandsynligheden for, at man kan udtale sig, vil stige jo mere, man kan godtgøre, at ens analyseudvalg svarer til stikprøven, der jo repræsenterer 'virkeligheden'. Med det forbehold, at jeg beskriver de problemer, der er at finde ved undersøgelsen og ved stikprøvens og analyseudvalgets sammensætning, vil jeg tillade mig i min diskussion til slut at generalisere fra analyseudvalgets vurderinger af udbyttet af vejledning.” (s. 31)

Eksempler på faglig kontekst for rapportens argumentation:

“Med det mål [at formulere indikatorer for måling af vejledningens effekt] viser det sig, at projektet ikke bare bliver et projekt om den lille Studievalgshistorie, men bliver en del af den store historie, som via diverse Cafeer Guidance Handbooks, fælles europæiske referenceværktøjer og internationale samarbejder om udvikling af metoder til evidensbaseret vejledning alle har fokus på kvalitet. (...) [D]en bevægelse vil jeg gerne bidrage til, at to grunde. For det første fordi det er vigtigt, at vejledere aktivt går ind i kvalitetsarbejdet og ikke blot overlader det til forskere og diverse embedsmænd. For det andet fordi arbejdet kun kan lykkes, hvis alle parter, der har interesser i dette felt, er i dialog med hinanden. Det er også baggrunden for, at jeg vælger den kvantitative metode, selvom metoden vel et eller andet sted ligger vejledningen fjernt. Min bagtanke er, at hvis vi som vejledere skal kunne komme i dialog med fx ministerielle embedsmænd om dette område, må vi også kunne levere i et sprog, de kan forstå. Det er så min forestilling, at når dette grundlæggende arbejde udføres af en vejleder, så får det dertil en form, som andre vejledere kan bruge også. På den måde forestiller jeg mig, at mit arbejde kan bidrage til dialogen om, hvad kvalitet i vejledning er.” (s. 4-5)

“Dermed har jeg sat kursen med en ambition om at integrere selve målingen i vejledningsprocessen. Det giver unikke muligheder for ikke bare kvantitativ, men også kvalitativ feedback, og en måling af en karakter som ovenstående vil være simpel at gennemføre en gang årligt. Derved vil vi som centre få en løbende temperaturmåling, få et tegn på, at vores indsats virker, og vil kunne levere klare beviser på vejledningens udbytte til ministerier og omverden. Det kommer ikke af sig selv. Der må projekter til og forskning. Og ikke kun i udlandet også i Danmark. Vi må vriste udviklingen af vejledningen ud af hænderne på embedsmænd og organisationer og vise, at vejlederne med inddragelse af de relevante parter, dem der skal vejledes ikke mindst, kan bidrage på en relevant og kvalificeret måde.” (s. 61-62)

